

Újra itt vagyunk

mellékletünkkel, aktuális írásainkkal, képeinkkel. Áprilisban olyan sok minden lezajlott a természetben, hogy ezeknek az eseményeknek csak a töredékét tudjuk megosztani Önökkel. A hónap utolsó harmadában megérkeztek a legkésőbb hazaérkező vonuló madaraink is, mint például a fülemüle, a kakukk, a gólyatöcs, gyurgyalag, nádiposzták.

A Római sáncokon most virágzik a tavaszi hérics, a törpemandula a kónya- meg a pusztai sárma, de április utolsó napjaiban bontogatja virágait az erdei szellőrózsa is. A hónap közepére elvirágzott a Római sáncokon az – általunk tavaly ebben az időben felfedezett – fekete kökörcsin. Ez a gyönyörű virág talán a legritkább a Római sáncok védett vadvirágai közül, ugyanis megtalálásakor, hosszas keresgélés, és több kilométer bejárása után is mindössze húsz-egynéhány tövet sikerült találni belőle. Nevét a török „kök” szóból kapta, ami kéket jelent, utalva a virág kékeslila színére.

BALOGH István

A Föld napja

A világon 40. alkalommal tartották meg április 22-én a Föld napját. A földünkön végbemenő drasztikus változások észlelték velünk, hogy nagy a baj. Napi szinten hallhatunk a globális változásokról, pl. a globális felmelegedés, az ózonréteg vékonyodása, a jéghegyek olvadása, a tengerszint emelkedése, a klíma változása és melléjük társulnak a helyi problémák pl. az ivóvíz hiánya, fajok eltűnése, erdők kihalása, a táplálék, a víz és levegő szennyeződése, a szemételepek gyarapodása és sorolhatnánk tovább.

Ez az, amit mi a Földünk bioszférájának nevezünk, hely, ahol adottak a feltételek az élethez. És ezt mi ajándékba kaptuk. Kaptuk, és mi kell hogy továbbadjuk a következő generációnak. Viseljük hát gondját és becsüljük meg! Túlhajszolt fogyasztói életmódunkkal kapzsi módon mindent tönkreteszünk és elpusztítunk. Álljunk meg, gondolkodjunk el és cselekedjünk. Sohasem késő változtatni az életstílusunkon, és felelősséggel élni a jelenben. Denis Hayse, a Föld napja mozgalom indítványozójának szavaival éljünk: „Ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?” Legyünk hát éberek, és tegyük meg mindennap azt, ami tőlünk telik!

M. P. G.

Környezetbarát majálist!

Közeledik május 1-je, pontosabban már ezen a hétvégén kiözönlik a nép a határba, a tanyákra és a kisebb-nagyobb erdőcskébe, ezért nem ártana szót ejteni az „ünneplés” által kifejtett emberi hatásról a környezetre. Az évnek e napjaiban megsokszorozódik az emberek, járművek és egyéb használati tárgyak jelenléte a településen kívül.

Növekszik a zajártalom, a kis ökoszisztémák (fák, bokrok, aljnövényzet stb.) pusztítása, na és a magunkkal vitt és mögöttünk hagyott szemét mennyisége. Ha nem is nagyon tudunk kihatással lenni a zajokra (járművek, zene, ordítózás) és az általunk elfoglalt terület kiterjedésére (táborhelyekre), azt igenis tudjuk kontrollálni, hogy mit és mekkora

pusztítást hagyunk magunk mögött. Az élőlények vissza tudják foglalni az épségben hagyott területeket, amelyekről pár napra kiszorítjuk őket, de a szemetet nem tudják eltakarítani és a nem-organikus hulladék felbomlására is évszázadok szükségesek.

Ezért figyeljünk oda, hogy amit kiviszünk magunkkal, azt hozzuk is vissza (legalábbis a megüresedett maradékokat). Ha már nem volt nehéz kiszállítani, akkor még könnyebb lesz visszahozni, mert amellet, hogy a különféle flakonoknak és csomagoknak üresen kisebb a súlyuk, kevesebb helyet is foglalnak összegyűrve. Ha pedig mégsem találunk alkalmas eszközt a szállításukra, legalább rakjunk a táborhely közepére és köré szemetes zsákokat, melyekben könnyebb tárolni és később megtalálni és összegyűjteni a hulladékokat.

Ez igazán nem kerül sokba, kevés pénz-, erő- és időbefektetéssel egykettőre megoldható. Így környezetünk, a körülöttünk, velünk élő élőlények, na és persze az utánunk következő nemzedékek (sőt, mi magunk is) hálásak lesznek, hogy jövő ilyenkor nem egy szemétkupac várja őket kedvenc (tábor)helyükön. Kellemes majálistozást mindenkinek, és ne csak azon gondolkodjunk, hogy mit viszünk magunkkal, hanem azon is, hogy mit (nem) hagyunk kint, az elkövetkező gondtalan és szép ünnepek érdekében is!

VARGA Dénes

A fecskék védelmének éve

A nemzetközi biodiverzitás védelmi évben, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület a madárfajok fogyatkozásának veszélyére hívja fel a figyelmet! Az MME minden évben kiválaszt egy eltűnő madárfajt, melynek európai állománya az elmúlt 15–20 évben folyamatosan csökken. Ez évben a fecskét választotta nagykövetként. Veszélyeztetett fajok a partifecske, füstifecske és a molnárfecske. Ezek a fecskefajok (sajnos) nemcsak Európában vagy Magyarországon veszélyeztetettek. Községünkben is már szinte élményszám-

ba megy, ha valaki fecskét lát. Hol vannak az idők, amikor a gyülekező fecskék súlya alatt meggömbültek a villanyhuzalok. Ha valakinek a teraszán mégis fészkelnek a fecskék, nem kell félnie, hogy összepiszkítják a fészek alatti területet. Megoldás rá a fecskepelenka.

Mi a fecskepelenka? Ez a madárvédelmi higiéniai kiegészítő eszköz egy fészkenként legalább 30x20 cm körüli fa, fém vagy műanyag lap, amit közvetlenül a fészek alá szerelünk fel. A fecskepelenka felfogja az etető madarak és a fiókák ürülékét, így a fészek alatti terület tiszta

marad. Így rengeteg veszekedés, családi és lakótársi viszály, értelmetlen és törvénytelen fecskezavarás és fészeklelérés megakadályozható egy egyszerűen nagyszerű eszközzel – a fecskepelenkával. A költési időszakban szükség szerint többször is, de összességében távolítsuk el a száraz, felhalmozódott ürüléket róla. Ha szeretnénk élvezni közelségét e rovarvadászó madaraknak, készíthetünk sárgyűjtő helyet is, állandóan nedvesen tartva a kertnek egy olyan zugát, ahová nem ültetünk semmit, s ahonnan a fecskék gyűjthetik a fészeképítéshez szükséges sarat.

GERO Dóra